

Se'n va del govern per dignitat

written by Fredi Bentanachs | 25 d'octubre de 2022

Les bases de Junts per Catalunya han obligat aquest partit a abandonar el govern de la Generalitat. Els consellers de Junts i l'establishment hi estaven en contra. La temptació del poder i la paga els pot. És clar, mai de la vida han fet res més que viure de la política. Per això la direcció Turull-Calvet-Sánchez han recol·locat els exconsellers a la direcció de Junts per a continuar embolicant la troca. Això és un greu error de Junts perquè, si no obrim camí a l'enfrontament contra els botiflers d'ERC i el 155 desplegant la DUI votada al Parlament el 27 d'octubre del 2017, el poble, que ja ha despertat, també deixarà de banda a Junts.

El govern de la Generalitat, traïdor al mandat popular, ara totalment en mans d'ERC, té els dies comptats. La ineptitud de Pere Aragonès i els seus consellers els fa totalment inhàbils per als càrrecs. I enfonsen en la misèria la paupèrrima autonomia que el 155 ens ha deixat.

És palès que els tres partits autoanomenats independentistes ens han fallat. Però el més greu és que aquesta colla pretenen continuar manant com si res. Ells són els presos VIP, polítics, tertulians, assessors, tota una amalgama d'egòlatres que només es miren el melic i llurs interessos.

Si el poble no reaccionem, tornaran a fer el tsunami de la mentida. Hem vist com Mossos manats per la Generalitat intimiden els represaliats vergonyosament. Presentant-se com acusació particular a les causes independentistes. Vergonya i traïció.

Hem passat cinc anys de penúries, d'enganys, de desil·lusions. Sí, els culpables tenen nom: Junqueras, Aragonès, Tarda, Sánchez, Giró, Calvet, CUP. Tots ells barrejats per no perdre

el poder.

La resposta no són unes noves eleccions, no. És obligar el Parlament a desplegar la DUI votada el 27 d'octubre i que mai ha estat derogada. Aquí sí, amb les eines de sempre, l'aturada del país, de les infraestructures, de l'aeroport, tornar a Urquinaona. Que no ens enganyin més. Els recursos econòmics aquest hivern seran inexistents. Gas, benzina, aliments i lloguers pels núvols i precarietat. L'Estat espanyol està en fallida econòmica, per més que ho amaguin.

França està al carrer, Alemanya, el Regna Unit, Itàlia, la pujada populista de l'extrema dreta no és producte de la pujada del feixisme, sinó fruit del desgovern, la corrupció i l'engany dels governs d'esquerra que no han pal·liat res.

A l'Estat espanyol l'extrema dreta no ha deixat de governar mai. PSOE, PP, la *Casa Real*, l'IBEX, Florentino, tot és el mateix. Per mantenir l'*statu quo* del sistema, Podemos, VOX, C's són productes de la FAES. I ho veiem en els Tribunals espanyols. Els jutges mai canvien, són els mateixos. A Catalunya, el primer d'octubre se'ls en va anar de les mans. ERC, JxCat, La Caixa i Foment pensaven que ho tenien tot controlat, tot. Les mobilitzacions les tenien controlades. El primer d'octubre fou un èxit sense precedents que no s'esperaven. D'aquí els nervis del 3 d'octubre fins al 27 d'octubre. Amb el posterior abandonament de tot va quedar clar, ara ho veiem, que ERC sencera i els consellers autonomistes de Junts, varen abandonar les tesis del president Puigdemont de plantar batalla des de l'exili. Per això els consellers autonomistes es van entregar a la presó.

El judici al procés va ser una farsa, tant per part espanyola, com per part catalana. Una venda total per desmobilitzar el poble, totalment entregat a fer efectiva la república votada el primer d'octubre. I aquí hi ha el segon, no en direm engany, diguem-ne covardia política.

La part del govern decididament independentista no va tenir el valor d'arriar la bandera espanyola de la Generalitat. La por i el pacifisme, absurd en un procés d'alliberament nacional, els va poder. A ells, perquè el poble érem als carrers conscients que la defensa de la república comportava pagar un preu, i és clar! Les entitats, Assemblea i Òmnium, varen fer la crida a la retirada, abandonant la batalla abans de començar.

Ho vàrem comprovar a Urquinaona, quan lluny d'abandonar vam passar a l'ofensiva. I les forces d'ocupació varen fugir esporuguides. El mateix en prendre l'aeroport o la Jonquera. El poble s'autoorganitzava i lluitava. El terror dels partits, les entitats i l'Estat fou palès. Per primer cop els polítics VIP estaven o fugits o engarjolats i morts de por. La consigna fou clara, aturar el poble com fos. I canalitzar i reconduir la revolta cap on els poders fàctics volien. En cinc anys, més de 4500 represaliats, perseguits, amenaçats, desmobilitzats i amargats. Un govern deslleial manant i els polítics fent escarafalls entre ells. Tots cobrant grans sous, no fos cas, i amb el poble entretingut.

Ara sabem com guanyar-los. Ho vam fer el primer d'octubre i el 3 d'octubre. Cal tornar al carrer amb el poble i amb líders eixits de la gent. No ens calen partits sinó decisions. Tenim una eina, contaminada, sí, és el Consell de la República. Hi som dins, i és més fàcil reconduir els polítics VIP. No són tants ni tan intel·ligents. És un pas, l'altre és tornar a despertar els CDR, prendre de nou els carrers. Aquest cop, desplegem la DUI votada al Parlament. Tornem a Urquinaona, a l'aeroport, a la Jonquera, i aquest cop no ens n'anirem a casa fins a fer complir el mandat de les urnes.

No tenim res a perdre i una nació a guanyar.

Donec perfíciam